

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi valtion eläkerahastosta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan valtion eläkerahastosta annettua lakia muutettavaksi siten, että rahaston uudeksi rahastointitavoitteeksi asetetaan määrä, joka on 25 prosenttia valtion eläkevastuusta nykyisellä tavalla laskettuna. Rahastosta vuosittain valtion talousarvioon siirrettävä määrä mitoitetaan siten, että se on 40 prosenttia valtion vuotuisesta eläkemenosta. Rahastoa kartutettaisiin, kunnes rahastoon jäävät varat yhdessä sijoitustuottojen kanssa saavuttaisivat rahastointitavoitteen. Sen jäl-

keen rahastoa alettaisiin purkaa siten kuin erikseen tarkemmin säädettäisiin.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan, että rahasto ei enää olisi valtiokonttorin hoidossa, vaan se toimisi itsenäisenä organisaationa valtiovarainministeriön valvonnassa.

Esitys liittyy valtion talousarvioesitykseen vuodelle 2005 ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Ehdotettu laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2005 alusta lukien.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja sen arviointi

1.1. Valtion eläkerahasto

Valtion eläkerahasto on vuonna 1990 perustettu valtion talousarvion ulkopuolinen rahasto, josta säädetään valtion eläkerahastosta annetussa laissa (1372/1989) jäljempänä rahastolaki. Lain mukaan rahasto on olemassa valtion tulevien eläkkeiden maksamiseen varautumiseksi ja eläkkeistä valtiolle aiheutuvien menojen tasaamiseksi.

Eläkerahastoinnin perusteena on varautuminen väestön ikääntymiseen. Eläkevaroja rahastoimalla varaudutaan tilanteeseen, jossa eläkeikäisen väestön määrä kasvaa ja työikäisten määrä supistuu. Väestön ikääntymiskehitys aiheuttaa yhä suurempia korotuspaineita työssäkäyvien eläkemaksuihin ja veroihin, koska eläkemeno suhteessa työssäkäyvien palkkoihin nousevat. Rahastoinnin avulla myös eläkekustannus kohdennetaan sukupolvien välille oikeudenmukaisesti.

Rahaston kokonaistulot vuonna 2003 olivat noin 1,340 miljardia euroa ja ne muodostuivat pääasiassa valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvien työnantajien ja työntekijöiden suorittamista eläkemaksuista sekä rahaston varoille saatavista sijoitustoiminnan tuotoista. Vuonna 2003 valtion virastojen ja liikelaitosten suorittamat työnantajan eläkemaksut olivat yhteensä 755 miljoonaa euroa, kuntasektorilla työskentelevien opettajien ja valtionapulaistosten maksut 324 miljoonaa euroa sekä palkansaajien maksut 261 miljoonaa euroa. Eläkemaksujen perusteista säädetään valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvien työnantajien eläkemaksuista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (1187/1993), jonka mukaan eläkemaksut noudattavat täyden rahastoinnin periaatteita. Valtiokonttori vahvistaa vuosittain edellä mainitun päätöksen mukaisesti työnantajien eläkemaksun suuruuden joko yleisenä tai virasto- tai laitospohjaisina maksuina. Alle 50 hengen työnantajiin on sovellettu toistaiseksi voimassa olevaa yleistä maksuprosenttia. Valtion yleinen eläkemaksu on 23,5 prosenttia palkoista. Se koostuu sekä työnantajan että työntekijän eläkemaksusta. Työnantajan yleinen eläkemaksu palkasta on

18,9 prosenttia ja työntekijän eläkemaksu on samansuuruinen kuin yksityisellä sektorilla eli tällä hetkellä 4,6 prosenttia palkasta.

Rahaston päätehtävänä on sijoittaa sen hoitoon uskotut varat ja sijoitustoiminnalla kartuttaa rahastossa olevia varoja. Rahastolain mukaan rahaston varoja sijoitettaessa on huolehdittava sijoitusten varmuudesta, tuotosta ja rahaksi muutettavuudesta sekä niiden asianmukaisesta monipuolisuudesta ja hajauttamisesta. Rahaston sijoitukset vuoden 2003 lopussa olivat yhteensä 5,8 miljardia euroa, joista lähes kaksi kolmasosaa oli korko- ja noin yksi kolmasosa osakesijoituksia. Sijoitusten keskimääräinen tuotto vuosien 2001–2003 välisenä aikana on ollut 4,4 prosenttia ja kokonaistuotto vuonna 2003 oli 9,4 prosenttia. Rahastolain mukaan rahaston sijoitustoimintaa valvoo vakuutusvalvontavirasto.

Rahasto on luonteeltaan niin sanottu puskurirahasto. Siihen kootaan varoja, joiden avulla tulevien eläkkeiden kustannusrasitusta voidaan tasata rahaston sijoitustuotoilla ja/tai rahastoa purkamalla. Rahaston varoja ei käytetä suoraan eläkkeiden maksamiseen, vaan kaikki valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvat eläkkeet maksetaan valtion talousarvioon varatuista määrärahoista. Rahastolain mukaan rahastosta voidaan vuosittain siirtää varoja talousarvioon yleiskatteeksi. Rahaston kasvun turvaamiseksi siirrolle on laissa säädetty enimmäismäärä. Rahastolain 5 §:n 1 momentin mukaan rahaston varoista voidaan vuosittain siirtää valtion talousarviossa valtiovarastoon määrä, joka vastaa enintään yhtä kolmattaosaa valtion vuotuisesta eläkemenoista. Voimassa olevan lain mukaan siirtomäärä kasvaa vuodesta 2007 lähtien siten, että rahaston varoista voidaan siirtää talousarvioon enintään puolet valtion vuotuista eläkemenoa vastaavasta määrästä. Siirto rahastosta valtion talousarvioon on keskeinen rahaston kasvua säätelevä tekijä. Yleensä valtion talousarvioon on vuosittain siirretty rahaston varoja laissa säädetty enimmäismäärä. Vuonna 2004 valtion talousarvion katteeksi siirretään rahastosta 984 miljoonaa euroa. Valtion eläkemeno vuonna 2004 ovat noin 2,95 miljardia euroa.

Rahastolla on valtiovarainministeriön määräämä johtokunta, joka ohjaa rahaston sijoitustoimintaa ja vastaa rahastosta. Johtokunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja enintään viisi muuta jäsentä. Johtokunnan puheenjohtaja ja kolme jäsentä ovat valtiovarainministeriön ehdottamia ja loput kolme jäsentä edustavat valtion pääsopijajärjestöjä. Rahastolla on oma organisaatio, jossa työskentelee toimitusjohtaja ja 12 muuta virkasuhteista työntekijää.

1.2. Rahastointitavoite

Rahastolain 5 §:n 2 momentin mukaan rahastoituna on vuonna 2010 oltava määrä, joka vastaa puolituloista kertaa valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvien henkilöiden palkkasummaa, vähintään kuitenkin 20 prosenttia kertyneestä eläkevastuusta. Rahastolaissa säädetty tavoite tarkoittaa, että vuonna 2010 rahastoituna tulisi olla noin 12 miljardia euroa. Vuoden 2003 lopussa valtion eläkejärjestelmän arvioitu eläkevastuu oli 55,1 miljardia euroa, josta rahasto kattoi 5,8 miljardia euroa eli 11 prosenttia. Valtion eläkevastuu tarkoittaa tiettyyn ajankohtaan mennessä valtion eläkejärjestelmän piirissä karttuneiden eläkkeiden maksamiseen tarvittavaa pääomaa korkoineen.

Rahastoa perustettaessa rahastointitavoitteeksi asetettiin, että vuonna 2010 valtion eläkejärjestelmän rahastointiaste saavuttaisi yksityisten alojen eläkejärjestelmälle asetetun rahastointiasteen. Sosiaali- ja terveysministeriön pitkän tähtäimen sosiaalimenonusteessa (Sosiaali- ja terveysministeriön julkaisuja 1:1987) rahastointitavoitteena oli puolituloista kertaa vuotuinen palkkasumma, joka arvioitiin saavutettavan vuonna 2010. Suhteessa kertyneeseen eläkevastuuseen puolitoistakertainen palkkasumma vastasi noin 20 prosenttia eläkevastuun määrästä. Yksityisten alojen eläkejärjestelmän rahastointiastetta on rahaston perustamisen jälkeen nostettu ja se on nykyään noin 27 prosenttia eläkevastuusta.

Rahaston alkuperäinen kasvutavoite ulottuu vuoteen 2010. Nykynäkymin tavoitteeseen ei päästä. Rahastoinnin päätyminen vuonna 2010 on varautumisaikana muutoinkin lyhyt, kun otetaan huomioon, että mak-

settavien eläkkeiden meno saavuttaa huipunsa vasta vuoden 2030 tienolla. Myös tehokkaan sijoitustoiminnan kannalta aikajänne vuoteen 2010 on lyhyt. Jotta rahaston varat voitaisiin sijoittaa monipuolisesti ja hajautetusti, sijoitusten aikajänne tulee olla riittävän pitkä. Pidempi aikajänne mahdollistaa sijoitusten paremman tuoton, koska tällöin paremman tuoton omaavien sijoituskohdeiden, kuten joukkovelkakirjalainojen, osakkeiden ja muiden pitkäaikaisten arvopapereiden, osuus sijoituksista voi olla suurempi. Eläkevarojen tuottotasolla on suora yhteys tulevaisuuden eläkemaksuihin. Eläkevarojen korkeampi tuotto vähentäisi tulevaisuudessa eläkemaksujen korotuspaineita sekä johtaisi rahastointitavoitteen nopeampaan saavuttamiseen ja valtiontalouden rahoitusaseman vahvistumiseen.

Rahastolaissa ei ole säädelty sitä, miten rahaston varoja ja tuloja käytetään sen jälkeen, kun rahasto on karttunut täyteen määräänsä. Lain 3 §:n 4 momentissa on ainoastaan säännös, jonka mukaan rahaston purkamisesta säädetään erikseen.

1.3. Rahaston asema

Rahastolain 2 §:n 1 momentin mukaan rahasto on valtion talousarvion ulkopuolinen rahasto, jota hoitaa valtiokonttori. Nykyisin rahasto toimii varsin itsenäisesti ja sillä on oma organisaatio ja oma henkilöstö. Valtiokonttori ei varsinaisesti enää hoida rahastoa, mutta valtiokonttori hoitaa eläkemaksujen perintään, rahaston kirjanpitoon, tilinpäätökseen, maksuliikenteeseen ja aktuaaritoimintaan liittyviä palveluja. Valtiovarainministeriö määrää rahaston johtokunnan, jonka jäsenistä kolme edustaa valtion henkilöstön keskusjärjestöjä. Rahaston, valtiokonttorin ja valtiovarainministeriön keskinäistä työnjakoa koskevat säännökset kaipaavat selkeyttämistä ja ajan tasalle saattamista.

Valtion talousarviosta annetun lain (423/1988) 17 ja 18 §:ää on muutettu lailla (1216/2003) vuoden 2004 alusta lukien siten, että muutokset ovat aiheuttaneet vaatimuksia eläkerahaston toiminta-, talous- ja tuloksellisuusraportoinnille valtiovarainministeriölle valtion tilinpäätöskertomusta varten ja tämän raportoinnin toimivuuden varmistamiselle.

Edellä mainitun lain 17 §:n 2 momentin mukaan valtion tilinpäätöskertomukseen otetaan valtion talousarvion ulkopuolella olevien valtion rahastojen tuotto- ja kululaskelmat tai tuloslaskelmat ja taseet samoin kuin tiedot rahastojen toiminnan, talouden ja tuloksellisuuden sekä niiden kehityksen kannalta tärkeimmistä seikoista.

2. Ehdotetut muutokset

Rahastoa ei ole tarkoitus purkaa vuodesta 2010 lähtien, vaan jatkaa rahastointia voimassa olevan lain mukaisin periaattein. Esityksen keskeinen muutosehdotus on rahastointitavoitteen saavuttamisen ajankohdan asettaminen vuoden 2010 jälkeen ja sitä kautta rahaston sijoitustoiminnan perusteena olevan aikajänteen määrittely. Vaikka eläkkeistä aiheutuva meno onkin korkealla tasolla jo vuoden 2010 jälkeen, maksettavien eläkkeiden meno saavuttaa huippunsa vasta vuoden 2030 tienoilla. Eläkemenon kanssa samanaikaisesti kasvaa väestön ikääntymisen takia kansantalouden sosiaali- ja terveystalouden kysyntä, mutta niiden ennustetaan lähtevän nopeaan nousuun vasta vuoden 2020 tienoilla. Valtiontalouden kokonaisuuden kannalta eläkerahastoinnin kasvattaminen on perusteltua aina 2020-luvun alkuvuosiin saakka. Sen jälkeisenä aikana on suurimmat tarpeet tasata valtiontalouden menopaineita purkamalla rahastoa.

Edellä sanotun perusteella lain 5 §:n 2 momentissa säädettyä rahastointitavoitetta ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että uudeksi rahastointitavoitteeksi asetetaan määrä, joka on 25 prosenttia valtion eläkevastuusta. Uudelle rahastointitavoitteelle ei asetettaisi täsmällistä saavuttamisajankohtaa, vaan säädettäisiin, että rahastoa kartutettaisiin sen vuoden loppuun, jonka aikana edellä ehdotettu 25 prosentin tavoite toteutuu. Täsmällisen rahastointitavoitteen saavuttamisajankohdan sijaan ehdotettu määrittely olisi joustava ja se mahdollistaisi rahaston koon vähäisen ylityksen rahastoinnin päättymisvuoden aikana. Tämä tapahtuisi arvion mukaan vuoteen 2020 mennessä. Eläkevastuu, josta euromääräinen rahastointitavoite johdetaan, laskettaisiin samalla tavoin kuin tällä hetkellä. Ehdotuksen mukaan rahastointitavoitteen määrit-

tely irrotetaan vuotuisesta palkkasummasta, koska palkkasumma ei ole vertailukelpoinen 1990-luvulla tapahtuneen voimakkaan rakennemuutoksen takia, jolloin muun muassa valtion suuret liikelaitokset yhtiöitettiin. Ehdotettu rahastointitavoite vastaisi lain alkupeleistä tavoitetta, jonka mukaan rahastointiasete olisi yhdenmukainen yksityisten alojen eläkejärjestelmän rahastointiasteen kanssa.

Voimassa olevan rahastolain 5 §:n 1 momentissa säädetään rahaston varoista tehtävästä siirrosta valtion talousarvioon. Koska siirto rahastosta valtion talousarvioon on keskeinen rahaston kasvua säätelevä tekijä, ehdotetaan yhdenmukaisesti rahastointitavoitteeseen ehdotetun tarkennuksen kanssa, että myös siirtomäärää koskevaa 5 §:n 1 momentin säännöstä tarkennetaan. Ehdotuksen mukaan rahastosta siirrettäisiin vuosittain talousarvioon määrä, joka on 40 prosenttia valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvan palveluksen perusteella myönnettyjen eläkkeiden vuotuisesta eläkemenosta. Tätä siirtomäärää noudattaen rahastoon jäävät varat kartuttaisivat rahastoa niin, että arvion mukaan rahasto saavuttaisi edellä ehdotetun 25 prosentin rahastointitavoitteen vuoteen 2020 mennessä. Rahastointitavoitteen saavuttamisen jälkeen rahastosta valtion talousarvioon tehtävä siirto ei enää olisi sidottu 40 prosentin määrään eläkemenosta, vaan siirtomäärästä päätettäisiin vuosittain valtion talousarviossa.

Nykyisen lain 3 §:n 4 momentin mukaan rahaston purkamisesta säädetään erikseen. Rahaston varoja on tarkoitus alkaa purkaa sen jälkeen, kun edellä ehdotettu 25 prosentin rahastointitavoite on saavutettu. Laskelmien mukaan vuoden 2012 jälkeen rahaston maksutulot eivät enää kata rahastosta talousarvioon vuosittain tehtävää eläkemenoon suhteutettua 40 prosentin siirtoa, koska siirrettävä määrä nousee nopeasti johtuen eläkemenon voimakkaasta kasvusta. Tällöin siirtoon on maksutulojen lisäksi käytettävä sijoitustoiminnan tuottoja. Rahaston kasvu on tämän jälkeen pelkästään sijoitustuottojen varassa. Rahaston tarkemmasta purkamisai-kataulusta rahastointitavoitteen saavuttamisen jälkeen, siis vuoden 2020 paikkeilla, on ennakoita vaikea säätää täsmällisesti. Tästä syystä ehdotetaan rahaston purkamista koske-

va 3 §:n 4 momentti muutettavaksi siten, että rahaston varojen käytöstä sen jälkeen kun 25 prosentin rahastointitavoite on saavutettu, säädetään tarkemmin erikseen. Lakiteknisesti muutettu säännös liitettäisiin 5 § 2 momenttiin ja nykyinen 3 § 4 momentti kumottaisiin. Rahaston varoja on tarkoitus käyttää hallitusti julkisten menojen katteeksi valtion talousarviossa vuosina 2020–2040.

Esityksen tavoitteena on myös selkeyttää ja täsmentää rahaston asemaa siten, että rahastolaki vastaisi paremmin valtiovarainministeriön, rahaston ja valtionkonttorin tämän hetkistä työnjakoa. Ehdotuksen mukaan lain 2 §:n 1 momenttia muutettaisiin siten, että rahasto ei enää olisi valtiokonttorin hoidossa, vaan toimisi itsenäisenä organisaationa valtiovarainministeriön valvonnassa. Voimassa olevan lain mukaan rahaston varat ovat rahaston hallinnassa ja nimissä. Rahastolla olisi itsenäinen päätösvalta sen toimialaan kuuluvissa asioissa kuten nykyisinkin. Valtiovarainministeriön tehtävänä olisi valvoa rahaston taloutta ja toimintaa. Valtiovarainministeriöllä olisi oikeus saada tarpeelliset tiedot ja selvitykset rahaston taloudesta ja toiminnasta. Nykytilanteeseen verrattuna valtiovarainministeriön valtion talousarviosta annetun lain 17 ja 18 §:ään perustuvaa rahaston toiminnan, talouden ja tuloksellisuuden valvonta- ja tietojensaantioikeutta koskevat säännökset tarkentuisivat. Rahaston sijoitustoimintaa valvoo jatkossakin vakuutusvalvontavirasto.

Kuten nykyisinkin rahasto hoitaisi rahastolain mukaisesti rahastossa olevien varojen sijoittamisen, kun taas valtiokonttori huolehtisi eläketurvan hoitoon liittyvistä tehtävistä sekä muista eläkevarojen hallintaan ja keräämiseen liittyvistä tehtävistä.

3. Esityksen vaikutukset

3.1. Taloudelliset vaikutukset

Ehdotuksen mukaan rahastosta siirrettäisiin vuosittain valtion talousarvioon 40 prosenttia vuotuisesta eläkemenosta. Sen mukaisesti vuosina 2005–2006 siirrot rahastosta talousarvioon kasvaisivat 200–210 miljoonaa euroa ja vuosina 2007–2010 ne vähentyisivät 330–380 miljoonaa euroa verrattuna nykyisen lain

enimmäismääriin. Kun rahasto olisi karttunut täyteen määräänsä, joka siis arvion mukaan tapahtuisi vuoteen 2020 mennessä, rahaston varoja käytettäisiin siten kuin erikseen tarkemmin säädetäisiin.

3.2. Organisatoriset vaikutukset

Ehdotuksella ei ole merkittäviä organisatorisia vaikutuksia. Vastaisuudessa rahasto olisi muodollisestikin varsin itsenäinen valtiovarainministeriön valvonnassa toimiva organisaatio, joka toimii yhteistyössä valtiokonttorin kanssa.

4. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä rahaston ja valtiokonttorin kanssa. Esitys on myös käsitelty valtion eläkeneuvottelukunnassa, jossa valtion henkilöstön keskusjärjestöt ovat edustettuna.

5. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan 1 päivän tammikuuta 2005.

6. Säättämijärjestys

Perustuslain 87 §:n mukaan lailla voidaan säätää valtion rahaston jättämisestä talousarvion ulkopuolelle, jos valtion pysyvän tehtävän hoitaminen sitä vaatii. Tällaisen rahaston perustamisesta samoin kuin rahaston tai sen käyttötarkoituksen oleellista laajentamista tarkoittavan lakiehdotuksen hyväksyminen edellyttää kuitenkin eduskunnassa kahden kolmasosan enemmistön annetuista äänistä. Perustuslain esitöissä ei lain 87 §:n katsottu vaikuttavan tuolloin olemassa olevien talousarvion ulkopuolisten rahastojen asemaan.

Rahaston tarkoituksena on varautua valtion eläkejärjestelmän piirissä tehdystä palvelusta aiheutuvien eläke- ja muihin niihin verrattavissa olevien etujen maksamiseen sekä tasata valtiolle näistä eduista aiheutuvia menoja. Nyt rahastolakiin ehdotetuilla muutoksilla on tarkoitus turvata rahaston alkuperäisen tavoitteen mukainen rahaston kasvu ja siten rahaston tarkoituksen toteutuminen. Rahastolakiä säädettyä vuonna 1989 (HE 163/1989

vp, s. 6) tavoitteeksi asetettiin saavuttaa sama rahastointiaste kuin yksityisten alojen eläkejärjestelmässä. Yksityisten alojen eläkejärjestelmän rahastointiaste on nykyään noin 27 prosenttia eläkevastuun määrästä. Ehdotetuilla muutoksilla rahastointiaste arvioidaan saavutettavaksi noin vuonna 2020, jolloin myös väestörakenteen muutoksen aiheuttamat menot julkiselle taloudelle ovat suurimmillaan. Rahastointiasteen saavuttamisen jälkeen rahaston varat ovat rahaston alkuperäisen tarkoituksen mukaisesti käytettävissä silloin

kun valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvasta palveluksesta aiheutuvat menot ovat suurimmillaan. Ehdotetut muutokset rahastointitavoitteeseen eivät siten merkitse rahaston käyttötarkoituksen olennaista laajentamista. Laki voidaan hallituksen käsityksen mukaan säätää tavallisen lain säätämisyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

Laki

valtion eläkerahastosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan valtion eläkerahastosta 29 päivänä joulukuuta 1989 annetun lain (1372/1989) 3 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on laissa 562/1998, sekä
muutetaan 2 §:n 1 momentti sekä 5 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1231/1999, seuraavasti:

2 §

Valtion eläkerahasto on valtion talousarvion ulkopuolinen rahasto, joka on valtiovarainministeriön valvonnassa. Valtiovarainministeriön tehtävänä on valvoa rahaston taloutta ja toimintaa. Valtiovarainministeriöllä on oikeus saada rahastolta tarvittavat tiedot ja selvitykset. Rahaston varat ovat rahaston hallinnassa ja nimissä. Rahaston toiminnasta aiheutuvat menot suoritetaan rahaston varoista.

5 §

Rahastosta siirretään vuosittain valtion talousarvioon määrä, joka on 40 prosenttia valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvaan palvelukseen perustuvista eläkkeistä aiheutuvasta vuotuisesta menosta. Sen jälkeen kun rahasto on karttunut täyteen määräänsä, rahasto

valtion talousarvioon siirrettävästä määrästä päätetään vuosittain valtion talousarviossa.

Rahasto on karttunut täyteen määräänsä sen varainhoitovuoden lopussa, jonka aikana rahastoidut varat ovat saavuttaneet määrän, joka on 25 prosenttia valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvaan palvelukseen perustuvista eläkkeistä aiheutuvasta eläkevastuusta. Rahaston varojen käytöstä, sen jälkeen kun rahastointitavoite on saavutettu, säädetään tarkemmin erikseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Lain toimeenpanoon voidaan ryhtyä jo ennen sen voimaantuloa.

Helsingissä 14 päivänä syyskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Widenroos*

Laki**valtion eläkerahastosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan valtion eläkerahastosta 29 päivänä joulukuuta 1989 annetun lain (1372/1989) 3 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on laissa 562/1998, sekä
muutetaan 2 §:n 1 momentti sekä 5 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1231/1999, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

2 §

Valtion eläkerahasto on valtion talousarvion ulkopuolinen rahasto, jota hoitaa valtiokonttori. Rahaston varat ovat rahaston hallinnassa ja nimissä. Rahaston toiminnasta aiheutuvat menot suoritetaan rahaston varoista.

3 §

Rahaston purkamisesta säädetään erikseen.

5 §

Valtion eläkerahastosta voidaan vuosittain valtion talousarviossa siirtää valtiovarastoon määrä, joka vastaa enintään yhtä kolmatta osaa vuodesta 2001 alkaen ja vuoden 2006 jälkeen enintään puolta 1 §:ssä tarkoitettuun palvelukseen perustuvista eläkkeistä aiheutuvasta vuotuisesta menosta.

Rahastoituna on vuonna 2010 oltava määrä, joka vastaa puoltatoista kertaa valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvan henkilöstön palkkasummaa edellisenä vuonna, vähintään kuitenkin 20 prosenttia 7 §:n 1 momentissa tarkoitettusta eläkevastuusta.

Ehdotus

2 §

Valtion eläkerahasto on valtion talousarvion ulkopuolinen rahasto, joka on valtiovarainministeriön valvonnassa. Valtiovarainministeriön tehtävänä on valvoa rahaston taloutta ja toimintaa. Valtiovarainministeriöllä on oikeus saada rahastolta tarvittavat tiedot ja selvitykset. Rahaston varat ovat rahaston hallinnassa ja nimissä. Rahaston toiminnasta aiheutuvat menot suoritetaan rahaston varoista.

3 §

(4 mom. kumotaan)

5 §

Rahastosta siirretään vuosittain valtion talousarvioon määrä, joka on 40 prosenttia valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvaan palvelukseen perustuvista eläkkeistä aiheutuvasta vuotuisesta menosta. Sen jälkeen kun rahasto on karttunut täyteen määräänsä, rahastosta valtiontalousarvioon siirretävistä määrästä päätetään vuosittain valtion talousarviossa.

Rahasto on karttunut täyteen määräänsä sen varainhoitovuoden lopussa, jonka aikana rahastoidut varat ovat saavuttaneet määrän, joka on 25 prosenttia valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvaan palvelukseen perustuvista eläkkeistä aiheutuvasta eläke-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

vastuusta. Rahaston varojen käytöstä, sen jälkeen kun rahastointitavoite on saavutettu, säädetään tarkemmin erikseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Lain toimeenpanoon voidaan ryhtyä jo ennen sen voimaantuloa.
